

DES DE LA MEVA BUTACA

FETS I FE

Àngel Caldas i Bosch

DOCTOR EN DRET CANÒNIC

▶ caldasangel@yahoo.es

Veure un debat televisiu, còmodament, estant present sense estar-hi, sense neguit, és una situació envejable per sentir el es diu i veure el que no es veu. El debat del programa «Àgora», de dilluns passat, sobre el projecte de Llei de terminis de la «interrupció de l'embaràs», era revelador. Els membres del col·loqui eren triats *ad hoc*, per debatre, per examinar conjuntament un tema.

Tothom sabia que hi hauria «debat», perquè si be el tema era els terminis de la possibilitat d'avortar i els nous requisits, tothom sabia també que el problema era «Avortament sí, avortament, no». Hi havia dos experts favorables al projecte de llei. El ginecòleg es movia amb la naturalitat d'un cirurgià que extrau un tumor. La jurista intentava, des del seu positivisme, «proporcionar», com deia ella, els drets i deures.

El metge de família i el perio-

«Els raonaments dels experts tenien una característica escandalosa: mai no varen anomenar el fet vital dels embrions»

«Però els embrions es veu que no moren. Els homes, de petits, no moren. Desapareixen. Com un tumor mèdicament ben tractat. Cap crit d'infant»

dista, carregats de raons, no acabaven de trobar el to del llenguatge televisiu. Semblava que els havien triat els contraris.

Els raonaments dels experts tenien una característica escandalosa: mai no varen anomenar el fet vital dels embrions. Morien les mares no assitides mèdicament. Venien de França a una Catalunya acollidora i compassiva, perquè allí els era il·legal avortar.

Però els embrions es veu que no moren. Els homes, de petits, no moren. Desapareixen. Com un tumor mèdicament ben tractat. Cap crit d'infant. Cap esforç imaginatiu per tirar un embaràs endavant. Cap al·lusió a noves formes d'adopció.

Es va fer menció de l'Església catòlica. No es necessita l'Església catòlica ni cap església per defensar la vida. N'hi ha prou de ser un «ecologista» profund.

Raimon Panikkar: tota una vida

▶ L'Auditori del CaixaForum serà la seu, aquest dimecres, de la presentació del primer volum d'«Opera Omnia», les obres completes

Joaquim Bohigas
religio.diaridegirona@epi.es

■ L'Auditori del CaixaForum acollirà el dimecres 1 d'abril (set de la tarda), la presentació del primer volum d'«Opera Omnia», les obres completes de Raimon Panikkar (Barcelona, 1918), publicades per Fragmenta Editorial. David Jou –catedràtic de Física de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i poeta–, Milena Carrara –curadora de l'«Opera Omnia» i presidenta de Vivarium–, Jordi Pigem –doctor en filosofia i coordinador de l'edició catalana de l'«Opera Omnia»– i Ignasi Moreta –doctor en humanitats i editor de Fragmenta– glossaran l'obra del pensador, que hi serà present. L'acte inclou una actuació de dansa sufí –amb el grup Ushâq, de Halil Bárcena–, i una lectura del «Cántico espiritual» de Joan de la Creu, a càrrec de l'actriu Anna Cai-xach.

No és habitual que Panikkar surti de Tavertet (Osona), municipi on resideix des de 1987. El filòsof rebria, el dia anterior, la Medalla d'Or al Mèrit Cultural, que atorga l'Ajuntament de Barcelona (Saló de Cent, sis de la tarda). L'«Opera Omnia», una iniciativa de Sante Bagnoli (director de l'editorial Jaca Book), posa a disposició el pensament de Panikkar, de forma ordenada, actualitzada i en català, amb les últimes correccions i textos inèdits.

Només una part de l'obra del filòsof ha estat publicada en català. Raimon Panikkar escriu en sis idiomes –català, castellà, anglès, francès, italià i alemany– i revisa a fons les traduccions. Això aboca a considerar que la darrera versió revisada de cadascun dels llibres pugui ser en qualsevol de les citades llengües. Per tant, les edicions catalanes i castellanes existents no sem-

ANIOL RESCLOSA

Girona Molt estreta vinculació amb la Universitat

▶ La Universitat de Girona (UdG) va atorgar a Raimon Panikkar, el dilluns 28 d'abril de 2008, el títol de «doctor honoris causa», a proposta del catedràtic de Filosofia Josep Maria Terricabras. En té tres més: Illes Balears, Tübingen i Urbino. Panikkar ha cedit la seva biblioteca privada a la institució gironina. Un grup de deixebles estan vehiculats a través de Vivarium Gerisena (Garriguella-Cadaqués). En el mateix acte, la geòloga Carmina Virgili i l'hepatòleg Joan Rodés també van rebre l'esmentat reconeixement acadèmic.

L'obra, amb més de cinquanta llibres i més de 1.200 articles, té, com a eix central, el diàleg interreligiós i intercultural

Fill de pare hindú i mare catòlica, i format a Barcelona, ha difós el pensament en centres d'Europa, Índia i EUA

pre poden ser considerades com l'edició definitiva. L'editor Ignasi Moreta ha explicat que l'«Opera Omnia» està dissenyada pensant, sobretot, en el lector. Els textos no s'ordenen segons la cronologia de l'escriptura o publicació, sinó a partir de la temàtica. «La primera opció hauria estat útil als erudits panikkarians, però ben poc pràctica per a un tipus de lector molt més ampli a qui li pot interessar saber que

diu Panikkar sobre la mística, el buddhisme o el mite, sense interessos merament academicistes», raona l'editor. A més, continua, el criteri és «una gran prova d'humilitat» perquè «el centre no és l'autor i la seva evolució, sinó els temes sobre els quals ha escrit. L'autor es posa al servei del tema, no el tema al servei de l'autor».

Els àmbits temàtics en què es divideix «Opera Omnia» són «Mística i espiritualitat» (2 volums); «Religió i religions»; «Cristianisme»; «Hinduisme»; «Buddhisme»; «Cultures i religions en diàleg»; «Hinduisme i cristianisme»; «Visió trinitària i cosmoteàndrica: Déu, home, cosmos»; «Misteri i hermenèutica» (2 volums); «Filosofia i teologia»; «Secularitat sagrada»; i «Espai, temps i ciència». L'obra completa també té una miscel·lània –llicions, pròlegs, poesia...– i «Fragments d'un diari».

«Ens hem adonat del reduccionisme del fet religiós lligat només a les institucions»

▶ Ignasi Moreta remarca que Panikkar ha instat al diàleg entre les creences, i diferents formes de la vida col·lectiva

GIRONA | JOAQUIM BOHIGAS

■ Ignasi Moreta (Barcelona, 1980), responsable de Fragmenta, ha recordat que, quan Raimon Panikkar va tornar a Catalunya, hi hagué «un problema de recepció» perquè «parlava de diàleg intrareligiós i interreligiós, d'interculturalitat, es declarava hindú, budhista, cristià i secular al mateix temps... i el país encara no era terra fèrtil per a aquesta llavor». Ara, «ens hem adonat del reduccionisme que suposa

Ignasi Moreta

▶ Fou becat a l'Any Verdguer pel Patronat Eiximenis de la Diputació de Girona (2002).

una comprensió del fet religiós lligada únicament a institucions mutuament excloents i monopolitzadores del sagrat, i Panikkar ha contribuït enormement a aquesta consciència». A més, «els textos ja no sonen estranys perquè la seva perseverança ha contribuït a fer-les àvides receptors d'una saviesa que aposta per traspassar fronteres re-

ligioses i culturals». L'editor ha explicat que Panikkar «sempre ha criticat l'escissió entre el sagrat i el secular» i, per això, «parla sovint de la 'secularitat sagrada'». «La dimensió religiosa de l'ésser humà no és un àmbit antropològicament paral·lel o secundari sinó central: per això, religió i política, religió i economia, religió i relacions socials... s'han de fecundar mútuament». En aquest sentit, «Panikkar no ha defugit mai pronunciar-se sobre problemes polítics o econòmics, té sempre present l'escàndol que suposa la fam al món i les desigualtats existents, i està convençut del paper clau que, per afrontar aquests problemes, ha de jugar una reflexió d'arrel inequívocament religiosa».

VOLEM VEURE JESÚS!

CARTA SETMANAL

Francesc Pardo i Artigas

BISBE DE GIRONA

▶ bisbatgirona@bisbatgirona.cat

Desig i petició d'uns grecs, no jueus propers al judaisme, a un dels deixebles de Jesús, i que escoltem en la narració evangèlica d'aquest diumenge cinquè de Quaresma. Volem veure Jesús! Atenció; perquè l'expressió «veure» no significa «mirar»; bé que el podien veure a Jesús: es passejava per Jerusalem amb motiu de la festa de la Pasqua jueva. «Veure» significa «conèixer», i per això cal fer-se proper, iniciar una relació, una comunicació que fa possible escoltar i parlar. Cal, en primer lloc, provocar interès per «veure» Jesús. I aquesta és la qüestió, la gran qüestió. De quina manera podem provocar el desig de conèixer Jesús? Segurament, no hem de pensar en una única manera, sinó en moltes. M'atreveixo a assenyalar-ne algunes, recollint les que ens han ajudat a nosaltres, a molts que llegiu aquest escrit, a mi mateix. Comença el desig de conèixer Jesús, quan la mare t'ensenya a resar, des de petit, malgrat no entenguis res del que dius, però saps que parles amb algú molt important. Tens ganes de conèixer Jesús, perquè veus el pare, a qui consideres tan important, que cada diumenge, passi el que passi, va a Missa; i a més et mana que l'hi acompanyis. I quan li dius que no en tens ganes, ell només respon: si no hi ha Missa, no hi ha jocs, ni excursió, ni futbol... perquè la Missa és el més important. Aleshores tens ganes de conèixer el motiu de la seva importància. Tens ganes de conèixer Jesús quan t'has trobat amb mossens que t'han estimat, t'han demanat per fer d'escolà, i entre llibres de missa, canadelles, sotanes, roquets, túniques, equivocacions... has palpat que algú molt important era present en el pa i en el vi després d'unes oracions, gestos i genuflexions. Tens ganes de conèixer Jesús, perquè unes bones dones, catequistes, a qui sovint fèiem enfadar amb les malifetes, ens ensenyaven «qui és Déu», «qui és Jesucrist», «a on el trobem», «quan som cristians...»; i allora ens ensenyaven les respostes de la Missa per fer la primera comunió. Sents ganes d'anar a Jesús i demanar-li perdó quan, conscient de les trampes, mentides, mandres, pensaments barroers, ganes de robar coses, enveges... no estàs en pau amb tu mateix, i saps que a Déu no li agrada tot això, perquè t'estima molt (...).